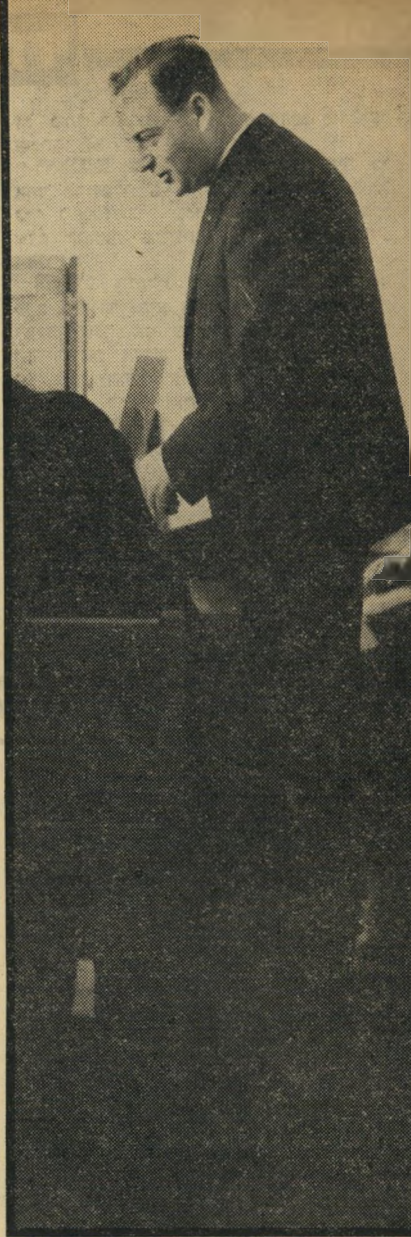

„עלחתי אותה נישחך“

הערה: חזיתו.
הדרייה: לאחר פגישה זאת שוב הסעת אותה לפנישה עם השופט מלחי?
הערה: אני חושב ששוב היו כמה פגישות.
הדרייה: שבהן מסרת לה כסף?
הערה: כן.
הדרייה: מתי זה היה?
הערה: זה היה בשלב יותר מאוחר, לפני מתן פסק הדין.
הדרייה: כמה זמן לפני מתן פסק הדין?
הערה: כמה.
הדרייה: כמה זמן לפני מתן פסק הדין?
הערה: כמה.
הדרייה: לאן הובלת אותה?
הערה: אם אינני טועה זה היה שוב לסביבות בית-ספר שבח.
הדרייה: אתה הסעת אותה במכוניתך?
הערה: כן.
הדרייה: ובמכונית מסרת לה סכום כסף?
הערה: כן.
הדרייה: כמה?

הדרייה: בפעם השניה הובלת אותה ל- פגישה במכונית עם השופט מלחי. תתאר מתי זה היה?
הערה: עם תחילת המשפט או אחרי הישיבה הראשונה. אינני זוכר. בכל אופן הבאתי אותה לפנישה לבית-ספר שבח, נידמה לי.
הדרייה: בית-ספר שבח?
הערה: כן.
הדרייה: לפני שהיא ירדה מהמכונית מסרת לידיה משהו?
הערה: כן, באותה הזדמנות, אינני חושב.
הדרייה: באותה הזדמנות לא מסרת כלום?
הערה: לא.
הדרייה: בפגישה הנוספת לקחת אותה — לא?
הערה: לקחתי אותה שוב לרחוב אידל-סון.

הערה: כן.
הדרייה: וחזיתו זמן מה לחזרתה של הגברת סופר למכונית מן הפגישות?
הערה: בדרך כלל, לא תמיד.
הדרייה: אולי תתאר את המסיכות והזמן בהם הסעת את הגברת סופר לפנישה עם כבוד השופט מלחי בפעם הראשונה. אמרת שהיו מספר פגישות. תלך לפי הסדר.
הערה: מתי לא זכור לי בדיוק. בשעות הערב.
הדרייה: ה"מתי" מתייחס לשני דברים: א. תאריך; ב. שעות היום. האם אתה יכול לזכור מתי מבחינת התאריך, התקופה?
הערה: את התקופה אני יכול לזכור. תאריך — לא. התקופה — לאחר הגשת גליון האישום הראשון.
הדרייה: באיזה שעות של היום?
הערה: קשה לי לזכור אם זה היה בשעה 6 או 7. הסעתי את הגברת סופר.
הדרייה: במכונית שלך?
הערה: במכונית שלי.
הדרייה: עד לאן?
הערה: בנין עיריית תל-אביב הישן.
הדרייה: כאשר הגעת למקום שבו היתה צריכה הגברת סופר לרדת מהמכונית, האם מסרת לידיה משהו?
הערה: כן.
הדרייה: מתי?
הערה: נתייחס לה חמש מאות לירות.
הדרייה: היא ירדה מהמכונית כאשר בידה 500 ל"י?
הערה: כן.
הדרייה: בהזדמנות זו, לפני שהיא חזרה אליך למכונית, אתה חזיתו?
הערה: אני חזיתו.
הדרייה: כמה זמן?
הערה: קשה לי לזכור, חצי שעה או שלושת רבעי שעה, ייתכן גם שעה.
הדרייה: ראית את השופט מלחי?
הערה: לא.
הדרייה: אותה עם השופט מלחי?
הערה: גם כן לא.
הדרייה: מה קרה כאשר היא חזרה אליך, לאחר הזמן הזה, למכונית?
הערה: היא החזירה לי חמש מאות ל"י רות.
הדרייה: ותוך כדי החזרת הכסף, האם אמרה לך משהו?
הערה: כן. אמרה לי: „הרחחת חמש מאות לירות“. במיקרה זה כפי הנראה לא אוכל לעזור לך.
הדרייה: מה היא הסבירה בקשר לזה, למה אינה יכולה לעזור לך?
הערה: היא היתה צריכה להפגש, — ואם היתה פגישה, אינני יודע, לא הייתי — עם כבוד השופט מלחי, ואמרה שייתכן ש"הדרייה" כן היא אמרה לך?
הערה: כן.
הדרייה: קבלת חמש מאות לירות ממנה?
הערה: בחזרה.
הדרייה: כתוצאה מדברים אלה של ה"גברת סופר", שלפיהם יוצא כאילו התיק לא יתברר לפני כבוד השופט מלחי, פעלת, עשית משהו בבית המשפט?
הערה: ביורתי.
הדרייה: הלכת למזכירות בית המשפט?
הערה: כן וביורתי, והתברר שהמשפט כן יתברר לפני השופט מלחי.

ונקרט

הוא כמעט גנב את ההצגה מיונה סופר: גבוה, בטוח-בעצמו, חלקלק ו"זהיר" שמו שלמה ונקרט, הוא אחר לכלי כסף מתל-אביב. כאשר דיברה יונה סופר על עשרות השטרות של חמישים לירות, שלטענתה היא שילמה כשוחד לשופט אליעזר מלחי, היא התכוננה לכסף שיצא מכיסו של ונקרט.
 בשביל מה? בשביל מי?
 מכיוון שהוא נקרא להעיד מטעם התביעה, אפשר היה לצפות לחשבה חד-משמעית, שתחזק את גירסת התביעה. כלומר: שהכסף שולם כשוחד, לשופט מלחי.
 אבל תשובותיו היו רחוקות מאוד מחד-משמעיות. הוא ניצב מול פרקליט מחוז ירושלים עזרה הדויה, וסיפר על ראשית הפרשה, שגולדה בבית המעצר של המשטרה, בשנת 1960. ונקרט המעיר עצור בקשר לפשיטת רגל שלו, פגש את ראובן „רומק" גריני ברג, שהיה עצור באחת ההתנגשויות הרבות שלו עם המשטרה.

כאשר השתחררו השניים, לקח רומק את ונקרט לביתה של יונה סופר. „אולי היא תוכל לעזור לך", אמר.
 ונקרט סיפר לסופר על משפטו, ועל העובי-דה כי הוא יתקיים בפני השופט המחוזי אליעזר מלחי. הדויה המשיך בהצגת שאלותיו: **הדרייה:** זכורות לך בוודאי מספר הזדמנויות בהן אתה היית עד לפגישות בין הגברת סופר והשופט מלחי?
הדרייה: כן.
הדרייה: אולי אתה יכול להגיד לי כמה פגישות כאלה היו מידעיתך?
הערה: לראות במו עיני ראיתי פגישה אחת או שתיים. אבל עד כמה שאני מבין, הגברת סופר ביקשה להביא אותה לפנישה עם השופט מלחי פעמים רבות במקומות שונים.
הדרייה: נדמה לי שכבר אמרת, שהסעת את הגברת סופר במכונית שלך לפגישות?

ונקרט בהפסקה

הערה: אלפיים לירות.
הדרייה: בשטרות?
הערה: של חמישים לירות.
הדרייה: עטופים?
הערה: בנייר.
הדרייה: והיא ירדה לשם מה, לאן הלכה?
הערה: היא אמרה שיש פגישה עם השופט מלחי.
 * * *
 כאן כבר היה ברור, כי הדויה אינו מקבל מהעד את התשובות שהיה רוצה לשמוע. לכן שאלותיו נעשו תקיפות יותר. הוא רצה לדעת בקשר למה אמרה סופר שיש לה פגישה עם מלחי.
הערה: לא בקשר.
הדרייה: בזיקה, בעניין?
הערה: היו לה הרבה עניינים עם השופט מלחי.
הדרייה: אתה לא רוצה להגיד לשם מה לקחת אותה?
הערה: היות והיא ביקשה.
הדרייה: להפגש עם מלחי?
הערה: להפגש עם מלחי.
הדרייה: אינני יודע, בעניין?
הערה: אינני יודע.
הדרייה: בעניין שאתה היית מעוניין?
הערה: אני הרציתי בקשותי בפניה. מה היא עשתה, אינני יודע.
 (המשך בעמוד 16)

הדרייה: באותה פגישה, כאשר היא ירדה מהמכונית, במכונית נתת לה משהו?
הערה: כן.
הדרייה: מה נתת לה?
הערה: אלף לירות.
הדרייה: באיזו צורה היו אלף לירות אלה?
הערה: כפי הנראה בשטרות של חמישים לירות.
הדרייה: עטופים?
הערה: עטופים.
הדרייה: כאשר היא ירדה מהמכונית, היו בידה אלף הלירות האלה?
הערה: כן.
הדרייה: אתה עקבת אחריה כאשר היא התקדמה לכיוון שאליו הלכה?
הערה: לא.
הדרייה: באותה הזדמנות ראית את ה"השופט מלחי"?
הערה: לא.
הדרייה: ראית אותה עם השופט מלחי?
הערה: לא.
הדרייה: היא חזרה אליך?
הערה: כן.
הדרייה: כעבור כמה זמן?
הערה: אולי שעה או שלושת רבעי שעה.
הדרייה: אתה חזיתו?

אבל השופט לא נקח!